

“NA PRKNECH SKONČÍME VŠICHNI.”

čtvrtek 3. listopadu 2016 / 5. číslo, 14. ročník přehlídky

ŽNOVINY

ZPRAVODAJ KLÁŠTERECKÝCH DIVADELNÍCH ŽNÍ

ZEMĚPLOCHA A SMRŤ NA KLÁŠTERECKÝCH PRKNECH

JSEM POSEDLÝ EFEKTY - KOUŘ, SVĚTÝLKA A TAK

ROZHOVOR S REŽISÉREM PŘEDSTAVENÍ FILIPEM MÜLLEREM

Znáte hru od Jára Cimrmana Švestka, kde se mluví o neschopnosti myšlenku udržet a neschopnosti ji opustit? To se nám nějak přihodilo při rozhovoru s režisérem představení Mort Filipem Müllerem.

Ty jsi vyšel ze souboru DS Lázně Toušeň. Byl jsi tedy požádán, abys zrežiroval představení nebo jak to bylo?

Můj otec, který je jeden z neúspěšnějších a neznámějších pohybových režisérů (*Dušan Müller, který několikrát spolupracoval i s Klasem, pozn. red.*) mě spolu s mou sestrou začal v sedmi letech tahat po divadlech, zaučovat do pohybových situací, pohybového divadla a skečů. Kolem mého desátého roku se moje maminka rozhodla, že znovu založí činoherní amatérský soubor v Toušeni a spolu s otcem začali dělat divadelní představení.

A tak se stalo, že ve chvíli, kdy jsem dodělal základní školu, jsme přemýšleli, kam půjdu dál. Věděli jsme, že nejsem chytrý, nejsem moc šikovný a jediné, co umím, je se přetvařovat. Tím pádem byla jasná volba pražská konzervatoř a obor činoherní divadlo. Zkusil jsem to a ono to vyšlo.

Ve druhém ročníku jsem začal pracovat a založil jsem vlastní divadelní soubor DS Nová generace, který byl složený z mých spolužáků. Také jsme u vás

v Klášterci hráli inscenaci Postel, aneb život není pro děti.

Jako soubor jsme si našli vlastní divadelní prostor a najednou jsme věci už nemuseli dělat poloprofesionálně, ale profesionálně, našli jsme si svou skupinu diváků, kteří na nás pravidelně chodili. Postupem času se nám ale přihodilo, že studenti herectví si našli angažmá, byli zaměstnaní a najednou už to nešlo zkombinovat. Takže jsme soubor rozpustili a zůstala nám pouze jedna hra, kterou pořád hrajeme, a tou je Pan Polštář (*viděli jsme na žních, pozn. red.*).

No dobrá, ale otázka zněla, jestli tě v Toušeni oslovili, abys jim něco zrežiroval?

Ano. Proto to říkám. Rodiče mě požádali, jestli bych nemohl něco zrežirovat. Že už jim docházejí nápady, že já mám jiný nadhled, že jsem už pracoval i s jinými lidmi. Já jsem s tím neměl problém, byl jsem rád a nabídl jsem několik věcí.

Jednou z nich byl i Terry Pratchett a toho se chytli. Chtěl jsem nejdřív dělat Maškarádu, protože to je můj nejoblíbenější titul, ale problém byl v tom, že tato inscenace již byla uvedena v Divadle v Dlouhé perfektním způsobem, o kterém vím, že bych ho nepřekonal. A jelikož jsem Smrťofil, miluji Smrtě, Krysího Smrtě a jejich humor, tak jsem navrhl Morta.

Dramatizace jednoho z příběhů pratchettovské Zeměplochy z mobilizovala k návštěvě kulturního domu i diváky, kteří běžně na představení divadelních žnů nechodí. Fanoušci Smrtě a dalších podivných bytostí, které Zeměplochu, a především její metropoli Anhk - Morpork obývají, si přišli na své, protože dramatizace souboru z Lázně Toušeň byla velmi věrná své předloze. A postaralo se o to nejen vědecké vizuální ztvárnění, ale také nadšení, se kterým se do příběhu vložili herci i technici hostujícího souboru. Ať bohové ochrání věčnou želvu A`Tuin.

AŽ SI KDO CHCE, ŘÍKÁ CO CHCE

Vladimír Šruc

Dnešní představení se mi hodně líbilo. Knihu jsem nečetl, viděl jsem ji dnes poprvé jako divadelní představení a byl jsem nadšený. Líbil se mi Smrťův hlas, to byl super efekt.

Luboš Maršálek

Toto hra mě připoutala dějem, který byl velice promyšlený. Herci předvedli vynikající výkon. Musím vyzdvihnout kvalitní zvuk a zvukové efekty, které byly použity. Ale nejdůležitější bylo, že děj nenudil, stále se rozvíjel a i konec byl nečekaný. Tím jsem chtěl vyjádřit, že představení mělo vysokou úroveň.

František Šimek

Na těch dřevěných židličkách byla hra velmi dlouhá. Líbil se mi skvělý herecký výkon pana Smrtě, i provedení jeho hlasu přes mikrofon.

Lucie Botheová

Mně se hra také zdála velmi dlouhá, ale nevadilo by mi to, kdyby se sedělo příjemněji. Líbily se mi použité efekty, hra byla pěkná. Líbilo se mi to.

Petr Beníšek

Hra se mi líbila. Bylo to moc pěkně odehrané a zajímavě pojaté. Nemám moc rád takové složité věci, ale tohle bylo dobře udělané.

Václav Polda

Mně se velice líbila atmosféra a výprava, která byla výborná. Mám Pratchetta moc rád. Z divadelního hlediska mi přišla spousta situací placatých, nedohraných, nevypointovaných. Byly tam výborné režijní nápady, kdy si např. mág přivolal knihu, která mu vletla z portálu do ruky. Takové parádičky oceňuji. Ale jak říkám, nebyly tam dořešené dramatické situace. Já jsem třeba v mnoha situacích nevěřil hercům, že jsou v průseru, který musí řešit.

JSEM POSEDLÝ EFEKTY KOUŘ, SVĚTYLKA A TAK

Ten se na českých jevištích objevil asi jen čtyřikrát. Ale pokaždé navíc skončil u nějaké snad čtvrté reprízy. Náš Mort přežil už dvacátou reprízu a jsem za to strašně rád. Navíc máme v souboru Vojtu Zíta, který měří asi dva a půl metru a mluví pomalu, a to už si opravdu žádalo jen dát mu porta a říct, nic zvláštního nedělej, jen vejdi a říkej text.

Museli jste zasahovat do scénáře?

Všechna divadla, která Terryho Pratchetta uvedla, vědí, že nejde neškrtat. To představení by totiž mělo minimálně čtyři hodiny. Takže se musí škrtat, musí se jít po tématech, musí to jít po tom, kam příběh směřuje a po tom, co chce divák sledovat.

Jak těžký ten proces škrtnutí pro tebe byl? Když je někdo pratchettovec, tak mu přeče všechny motivy přijdou důležité.

Jsou tam scény, které jsou komické a které miluji, ale už jsme je nemohli zařadit. Bylo by to moc dlouhé. Už teď to zpomalují ty přestavby, které jsem se pokoušel udělat tak, aby byly co nejrychlejší. Občas mi nějaký pratchettovec vyčte, jak jsem si dovolil dát tam Krysiho Smrtě, když se ve skutečnosti objevuje až o několik knížek později. Na to jsem ovšem připravený, protože Smrtě cestuje prostorem a časem, stejně tak jako Krysi Smrtě.

Chodí na vaše představení hlavně milovníci Pratchetta?

Je velký rozdíl, když hrajeme pro běžného diváka, který knihy nezná a pro fanoušky, kteří se těší na to, co se stane. Já myslím, že tím, že děláme Pratchetta, že ho známe, milujeme a orientujeme se v knížkách, tak tvoříme ty situace tak, jak je Pratchett napsal a ne jak my si je domyslíme. My máme obrovské štěstí v tom, že titul Mort není hraný a pak máme výborné představitele, jak na Smrtě, tak na Morta. My jsme udělali pokus a pronajali jsme si Žižkovské divadlo Járy Cimrmana. Vyhlásili jsme datum a za týden bylo vyprodáno. Už jsme tam hráli třikrát, pokaždé bylo vyprodáno a máme i standing ovation. Chodí tam hlavně pratchettovci, kteří chodí dokonce i v kostýmech, což je nejlepší.

Mně přijde hrozně fajn, že pro nás nefanousky, je to obrovská podívaná, neustále nás překvapujete různými nápady, zkrátka je stále se na co dívat. S takovými vychytávkami se na amatérském poli moc neseťkáváme.

To není jen o amatérském divadle, to je o jakémkoli divadle. Buď si vyberete nějaký titul, např. konverzačku dveřovku, což znamená jedna přímá světla, rozsvítí se, odehraje se a na konci se zhasne. S inscenací buď člověk chce pracovat nebo ne. A pozor – chce pracovat a má možnost pracovat, protože ne každý amatérský soubor má takové možnosti.

No dobrá, vy ty možnosti máte, ale kdo a jak to všechno vymyslel?

Viděla jsi Postel? Já jsem prostě posedlý efekty. Já potřebuji světýlka, kouř a to všechno.

To znamená, že když už jsi četl scénář, tak tě napadlo, jak to bude všechno vypadat a fungovat?

ZÍTRA UVIDÍTE

DS Ty-já-tr / HROBESO Poručík z Inishmoru

Teroristická groteska o lásce ke kočkám od Martina McDonagha, ve světě i vlasti nejznámějšího irského dramatika současnosti. Na malém, venkovsky zaostalém ostrově Inishmore byl celkem klid. Zvlášť od té doby, co ho opustil „Zběsilý Padraic“, kterého sice pro jeho „přílišnou zběsilost“ nepřijali do IRA, ale v její odštěpené frakci se prozatím vplatňuje celkem dobře. Zrovna mučí „jednoho z těch mizerů, co podstrkují malejm dětem drogy“, když se dozví, že jeho milovaný kocour Prcík Tomeš „není ve své kůži“. Vyráží první lodí k domovu a je jasné, že poklidně zatuchlým Inishmorem poteče krev.

Ne, já jsem jen věděl, tam bude kouř. A mrzí mě, že není všude. Byl bych nejraději, kdyby se někdo v kouři objevil, odehrál a zase v kouři zmizel.

Ve hře hraje velké množství herců, máte i techniky, domluvit termín představení musí být přeče hodně těžké. Jak dáváte dohromady celý ten cirkus?

Blbě. Ale upřímně není to zas tak složité, jak to vypadá. S naším souborem opravdu ne. Oni nejen že si ten čas najdou, oni si ho prostě udělají. Vezmou si třeba i dovolenou, což na nich obdivuji.

Ty jsi profesionální herec, hraješ v divadle v Příbrami, jsi také stále uměleckým šéfem Na Perštýně?

Tohle divadlo skončilo, už je tomu asi rok. Upřímně řečeno toho na mě bylo moc. Je velmi těžké, když zkoušíte v divadle, kam jezdíte každé ráno, jste tam od deseti do dvou, pak máte přejít do Prahy, kde zkoušíte od půl třetí do čtyř a pak jít do hospody a dělat za barem, abyste byl schopen se uživit. To jsou věci, které už jsem nebyl schopen dát. Na tom není nejhorší, že jdeš z práce do práce. Nejhorší je, že se musíš starat o ty ostatní. Musíš s nimi komunikovat, domlouvat se, kdy mají čas, aby se mohlo nasadit konkrétní představení. No a takhle se domlouváš s více lidmi. Já jsem to vzdal, protože jsem věděl, že už na to nemám a už to nechci dělat. Takže v tuto chvíli jsem zaměstnán jako angažovaný herec v divadle A. Dvořáka v Příbrami, mimo hraji v Panu Polštářovi a trošičku režijně pomáhám v toušeňském souboru.

Jak jsi spokojený s dnešním představením?

Na to, že to nehráli dlouho, navíc tam byla úplně nová náhrada (herečka, která hrála princeznu, měla ten den svou premiéru, pozn. red.) a oni neměli možnost si to s ní vyzkoušet přímo v prostoru, tak jsem na ně strašně hrdý. Zvládli to s ní, nešli proti ní, komunikovali s ní. Občas přemyslím, že Morta otočím a budeme ho hrát obráceně. To, co se odehrává vzadu je kolikrát větší sranda než to, co se odehrává vpředu. Ale děkuji všem a všechno je krásné.

AŽ SI KDO CHCE, ŘÍKÁ CO CHCE

Miša Schwob

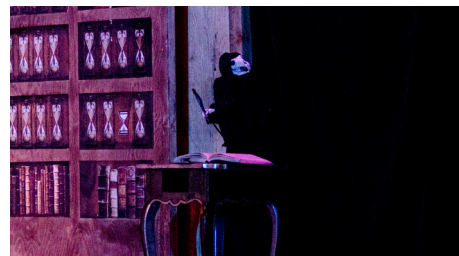
Já jsem vděčný divák, mně se líbí téměř všechno. Tohle se mi také velmi líbilo. Bylo to tedy hodně dlouhé, ale vydržela jsem. Moc se mi líbily kostýmy, hlavně kostým Smrtě, který byl úžasný. Žasla jsem, jak je vysoký, jestli to udělali nějak uměle, nebo je herec skutečně tak velký. Jsem moc zvědavá, teď jdu na diskuzi s herci, tak se podívám. Moc se mi líbí kulisy i hudební přechody. Já jsem spokojená.

Milena Bilíková

Dnešní představení se mi velmi líbilo. Zatím nemám srovnání, jelikož jsem byla nemocná a toto je na žních mé první zhlédnuté představení. Moc se mi to líbilo. Nejprve mě trochu zarazila ta délka představení, ale bylo to moc pěkné, mělo to spád a nakonec jsem si přála, aby to ještě pokračovalo. Herci byli výborní. Představení bylo opravdu na úrovni profesionálů. Zajímavý, poutavý příběh, bylo prostě pěkné.

Michal Šturma

Představení si mi rozhodně líbilo. Nejvíce se mi asi líbil Smrtě. Kulisy byly dost dobré. Akorát se mi nelíbily efekty na konci, kde už to hodně publikovalo, takže mi nebylo moc dobře. Na to, jak bylo představení dlouhé, to utíkalo a doporučil bych ho.

ŽNOVINY PRO VÁS PŘIPRAVUJÍ:

ZDENIČKA A MÍRA NYKLÍČKOVÍ
ŠTĚPÁN MALAST, JAN VALTA
JAKUB HRBEK

DS KLAS

WWW.SDRUZENIKLAS.CZ